

Podivín

Hana Zagorová

Za starou kůlnou a zdí,
tam bydlí sám, stranou dnů
a v přítmi dávných snů;
uprostřed krámů svých
on sám je spíš jen podivín.

Prej jenom málokdo ví,
že jeho dům je tajná skrýš,
kde velkým snům jsi blíž,
tam stěny neznaj pláč,
on sám je spíš jen podivín.

Ó, jen jednou podivín mě pozval
tam, tam do svého království -
ukázal mi dům
zády k všedním dnům,
hluchý k obdivům.
Jen jednou podivín mě pozval
tam, tam do svého království -
tam kde bydlí sám,
vzdálen dětským hrám,

lidským nástrahám.

Tam vprostřed krámů všech svých
nepoznal pláč ani smích,
jen v přítmi dávných snů
a nemá zdání, co je zač
ten svět, ten kolem nás.

Za starou kůlnou a zdí,
tam bydlí sám, stranou dnů
a v přítmi dávných snů;
tam stěny neznaj pláč,
on sám je spíš jen podivín.

Paramapá...

Jen jednou podivín mě pozval
tam, tam do svého království -
ukázal mi dům
zády k všedním dnům,
hluchý k obdivům.
Jen jednou podivín mě pozval
tam tam do svého království -

tam kde bydlí sám,
vzdálen dětským hrám,
lidským nástrahám.

Jen jednou podivín mě pozval
tam, tam do svého království.
Á...

Jen jednou podivín mě pozval
tam, tam do svého království.
Lalalá...

Jen jednou podivín mě pozval

tam, tam do svého království.